

ПІСНЯ НАД ПІСНЯМИ

Розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8

РОЗДІЛ: 1

Хай він мене цілує цілунками уст своїх,

² бо любов твоя понад вино солодша.

³ Запах пахощів твоїх найзапашніший, Розлите миро - твоє ім'я; Тому дівчата тебе люблять.

⁴ Тягни мене вслід за тобою: біжімо! Цар увів мене в свої хороми. Ми будемо радіти й веселитися тобою, ми будемо твою любов понад вино хвалити. Яка ж то насолода тебе любити!

⁵ Я чорна, але гарна, дочки єрусалимські, немов кедарські шатра, немов шалманські намети.

⁶ Ви не дивітеся на мене, що я засмагла, що мене осмалило сонце. Сини моєї матері розсердилися на мене, поставили мене стерегти виноградники. Та я не стерегла виноградника мого власного.

⁷ Скажи мені, о ти, що його моє серце любить, де ти пасеш (твою отару), де ти розташовуєш її опівдні, щоб я безцільно не блукала коло отар твоїх друзів. Якщо не знаєш, о найкраща між жінками, то йди слідом за чередою й паси твої козлята коло шатер пастуших.

⁹ Немов лошиця в колісницях фараона, ти в мене, моя люба!

¹⁰ Прегарні твої щоки у сережках, шия твоя - в намисті.

¹¹ Ми тобі зробим золоті сережки зо срібними крапками. Тоді як цар був за своїм столом, нард мій розлив свій запах.

¹³ Торбинка мірри - любий мій для мене, на моїх грудях спочиває.

¹⁴ Гроно кипрове - любий мій для мене, у виноградниках Ен-Геді.

¹⁵ Яка ж бо ти прекрасна, моя люба! Яка ж бо ти прекрасна! Очі твої - голубки.

¹⁶ Який же ти прекрасний, о мій любий! Який ти милий! Постеля наша - сама зелень.

¹⁷ Трями наших домів - із кедру, а наші бантини, - з кипарису.

РОЗДІЛ: 2

Я - нарцис шаронський, лілея на долині.

² Що та лілея між будьяками, то моя люба між дочками.

³ Що яблуня між лісовими деревами, то любий мій між синами! У його холодку, що так бажала, я сіла і плід його був солодкий моєму піднебінню.

⁴ Він увів мене в бенкетний покій, і любов - стяг його надо мною.

- ⁵ Підси́льте мене тістечками виноградними, яблуками мене одушевляйте, бо я з любови знемагаю.
- ⁶ Ліва рука його під головою в мене, а правою він мене обіймає.
- ⁷ Я закликаю вас, дочки єрусалимські, сарнами й ланями пільними, щоб не будили, не розбуджували любої моєї, покі́ль вона того не схоче.
- ⁸ Уважно! Мій любий! Ось він іде, він стрибає по горах, по горбках скаче.
- ⁹ Мій любий - немов олениця або оленятко. Он він стоїть за нашою стіною, крізь вікна заглядає, крізь ґрати зазирає.
- ¹⁰ Заговорив мій любий і сказав до мене: «Устань, моя люба! Ходи, моя прекрасна!
- ¹¹ Глянь бо: зима минула, дощі прогули, прошуміли.
- ¹² Вже квіти на землі з'явились, пора пісень настала, і голос горлиці вже чути в краю наших.
- ¹³ Смоковниця бруньки вже виганяє, і виноград, у цвіту пахощі розливає. Устань, іди, моя люба! Ходи, моя прегарна!
- ¹⁴ Моя голубко, у щілинах скелястих, у сховку стрімкої кручі! Дай глянути на твоє личко, дай голос твій почути! Бо голос твій солодкий, і личко твоє принаadne.»
- ¹⁵ Спіймайте нам лисиць, лисиць маленьких, що виноградники нівечать, наші виноградники у цвіту.
- ¹⁶ Мій любий - мій, а я його, -його, що пасе між лілеями.
- ¹⁷ Покі́ль день дише холодочком і тіні утікають, вернись, мій любий! Будь, як газеля або як оленятко на горах Бетер!

РОЗДІЛ: 3

На моїм ліжку вночі шукала я того, кого серце моє любить. Шукала - не знайшла його.

- ² Встану, обійду навколо місто. По вулицях та по майданах шукатиму я того, кого серце моє любить. Шукала - не знайшла я його.
- ³ Сторожа мене зустріла, що ходить круг міста. Чи бачили ви того, кого серце моє любить?
- ⁴ Ледве повз них пройшла я і знайшла того, кого любить моє серце. Схопила я його й не пустила, аж поки не ввела в дім матері моєї, у покій тієї, що мене зачала.
- ⁵ Я закликаю вас, дочки єрусалимські, сарнами та ланями пільними, щоб не будили, не розбуджували любої моєї, покі́ль вона того не схоче.
- ⁶ Хто то здійсмається в пустині, неначе стовпи диму, в кіптяві мірри й кадила, всіх пахощів купецьких?
- ⁷ Ось Соломонові носилки; шістдесят витязів кругом них, з-між витязів Ізраїля добірних.
- ⁸ Усі вони спритно мечем орудують, вправні до бою. В кожного меч при боці задля нічних нападів.
- ⁹ Навет весільний собі спорудив цар із дерева ливанського.
- ¹⁰ Стовпи його спорудив він зі срібла, із золота - його склепіння, сидіння його із пурпуру, а всередині виложений він любов'ю - від дочок єрусалимських.
- ¹¹ Вийдіть, дочки сіонські, й гляньте на царя у вінці, що ним вінчала його мати у день його заручин, у день утіхи його серця.

РОЗДІЛ: 4

Яка ж бо ти прекрасна, моя люба! Яка ж бо ти прекрасна! Очі твої - голубки, за твоїм покривалом. Твоє волосся, мов козяче стадо, що сходить з Гілеад-гір.

² Зуби твої, мов стрижених овець отара, що з купелі виходять. Кожний з них має свою пару, ані одному її не бракує.

³ Немов кармазинова стьожка, твої губи й твоя бесіда мила. Немов розрізане надвоє яблуко гранатове - твої скроні, за твоїм покривалом.

⁴ Шия твоя, немов Давидова башта, збудована для трофеїв. Тисяча щитів на ній повисло, усе зброя відважних.

⁵ Двоє грудей твоїх, як двоє оленят, близнят оленіці, які серед лілей пасуться.

⁶ Покиль день дише холодочком і тіні утікають, зйду собі на гору мірри, на ладану горбочок.

⁷ Уся ти гарна, моя люба, і вади нема в тобі!

⁸ Ходи з Ливану, о дружино! Ходи, прилинь з Ливану; Поглянь з Амана-верховини із верховини Сеніру та Хермону - з барлогів лев'ячих, з гір леопардових.

⁹ Ти полонила моє серце, моя сестро-дружино! Ти полонила моє серце одним лиш твоїм оком, однією перлиною твого намиста!

¹⁰ Які ж бо твої любові прекрасні, моя сестро-дружино! Які ж бо твої любові хороші! Понад вино! І запах твоїх пахоців понад усі бальзами.

¹¹ З уст твоїх крапле медом, о дружино, мед і молоко у тебе під язиком, і запах твоїх шат, немов запах Ливану.

¹² Садок замкнений, моя сестра-дружина, садок замкнений, криниця під печаттю.

¹³ Твої протоки зрошують сад гранатовий, де овочі препишні, квітучий кипр та троянди.

¹⁴ Нард і шафран, пахуча троща й цинамон, усі дерева кадильні. Мірра, алое й усі бальзами щонайліпші.

¹⁵ Ти джерело садів, криниця води живої; потоки, що з Ливану ринуть!

¹⁶ Здіймись, північний вітре! Прилинь і ти, південний! Повій на сад мій, щоб його запахи рознесли! Нехай мій любий увійде в сад свій, та споживає плоди його препишні.

РОЗДІЛ: 5

Яввійшов у сад мій, о моя сестро-дружино, збирав мірру мою з моїм бальзамом, їв мою крижку з медом, пив моє вино з моїм молоком. Їжте, о друзі! Пийте, впивайтесь, мої любі!

² Я сплю, та моє серце не засинає. Ось чую: стукає мій любий: «Відчини мені, о моя сестро, моя люба! Моя голубко, моя чиста! Бо голова у мене роси повна, кучері у мене - нічних капель.»

³ Я скинула із себе мою одежу: як мені її надягнути? Помила собі ноги: як мені їх бруднити?

⁴ Мій любий просунув руку через дірку в дверях, і нутро здригнулось у мені.

⁵ Я встала відчинити лютому моєму, із рук моїх закапотіла мірра, з пальців моїх текуча мірра на ручку при засуві.

⁶ Я відчинила лютому моєму, та любий мій уже відвернувся, пішов далі, дух у мені

захопило, як він заговорив був. Шукала я його, та не знайшла вже; я кликала його, та він не обізвався до мене.

⁷ Знайшла мене сторожа, що круг міста ходить. Вона мене побила, поранила. Здерли з мене плащ мій тії, що доглядають мури.

⁸ Я закликаю вас, дочки єрусалимські, як знайдете мого любого, то що звістите йому? Що я з любови знемагаю!

⁹ Чим любий твій над любими, найкраща між жінками? Чим любий твій над любими, що нас так закликаєш?

¹⁰ Мій любий білий та рум'яний, його з десяти тисяч розпізнати.

¹¹ Голова у нього з золота, із щирого; кучері у нього закручені, чорні, мов ворон.

¹² Очі його мов голубки край водяних потоків, що, викупавшись у молоці, на березі сідають.

¹³ Щоки його, немов пахуча грядка, неначе квітники рослин запахущих. Уста його - лілеї, що крапають міррою дорогоцінною.

¹⁴ Руки його - золоті вальці, оздоблені таршіськими самоцвітами. Груді його - брили слонокости, сафірами вони вкриті.

¹⁵ Ноги його - стовпи алябастрові, поставлені на щирозлотних основах. Вигляд його, немов Ливану, він пишний - мов оті кедри.

¹⁶ Розмова його - самі солодощі, увесь він - розкіш. Такий мій любий, такий отой друг мій, о дочки Єрусалиму!

РОЗДІЛ: 6

Куди пішов твій любий, найкраща між жінками? Куди звернув твій любий, щоб нам з тобою та його шукати?

² Мій любий зійшов у сад свій до грядок пахучих пасти в садах отару та лілеї рвати.

³ Я - мого любого й мій любий - мій, він, що пасе отам поміж лілеями.

⁴ Гарна ти моя люба, наче Тірца, немов Єрусалим, принадна, грізна, немов загони з прапорами.

⁵ Відверни від мене твої очі, бо вони мене чарують. Волосся твоє мов козяче стадо, що сходить із Гілеад-гір.

⁶ Зуби твої, немов овець отара, що з купелі виходить. Кожний із них має свою пару, ані одному її не бракує.

⁷ Немов розрізане надвоє яблуко-граната, твої скроні за твоїм покривалом.

⁸ Шістдесят цариць і вісімдесят наложниць було, а дівчат без ліку, -

⁹ одна ж єдина моя голубка, моя досконала, єдина у матері своєї, улюблена тієї, що її вродила. Побачили її дівчата й величають, цариці й наложниці і тії її вихваляють:

¹⁰ «Хто це, що наче рання зоря, сходить, гарна, мов місяць, ясна, мов сонце, страшна, мов військові загони з прапорцями?»

¹¹ В горіховий садок зійшов я, щоб подивитись на зелень у долині, щоб подивитись, чи виноград броститься, чи цвітуть яблуні ґранатові.

¹² І сам не знаю, (як то сталося): моя любов посадила мене на колісницю князя мого народу.

РОЗДІЛ: 7

Вернись, вернись, о Суламіто! Вернись, вернись, щоб нам на тебе подивитись!

² Чому ви дивитесь на Суламіту, неначе на танок подвійний? Які бо гарні твої ноги у сандалях, дочко княжа! Круглота твоїх стеген, неначе ланцюгові кільця, робота рук мистецьких.

³ Пупок твій - кубок круглий, вина замішаного в ньому не бракує. Лоно твоє - ворох пшениці, оточений лілеями навколо.

⁴ Двоє грудей твоїх, як двоє оленяток, близняток олениці.

⁵ Шия твоя, мов вежа із слонокости. Очі твої, немов ставки у Хешбоні при Бат-Раббім воротах. Ніс твій, немов вежа ливанська, що дивиться на бік Дамаску.

⁶ А голова на тобі, мов Кармель той: волосся на тобі, неначе пурпура, - цар в її заплітках упіймався.

⁷ Яка ж бо ти прекрасна, яка мила о моя люба у розкошах!

⁸ Станом твоїм нагадуєш ти пальму, грудьми твоїми виноградні грона.

⁹ Я мовив: Я вилізу на пальму, вхоплю з плодами її гілку! Хай груди твої будуть, мов грона виноградні, а запах твого подиху, мов запах яблук.

¹⁰ Твоя розмова, мов вино добірне, що по устах моїх і по зубах стікає.

¹¹ Я - для мого любого, і до мене звернене все його бажання.

¹² Ходи, мій любий! Ходім у поле, та заночуймо у селах.

¹³ Устаньмо у виноградниках раненько, гляньмо, чи виноград броститься, чи його квіт відкрився, чи зацвіли вже яблуні гранатові. Там обдарую я тебе любов'ю.

¹⁴ Мандраґори свій запах розливають при наших дверях усякі плоди якнайкращі, нові та й старі теж, що я для тебе, любий мій, сховала.

РОЗДІЛ: 8

Якби ж то ти був мені братом, що ссав груди матері моєї! Я, стрівши тебе на вулиці, могла б тебе обняти і мене б не ганьблено.

² Я повела б тебе, я привела б тебе у дім матері моєї; ти мене навчав би. Я б тебе напоїла вином пахучим, солодким суслом моїх гранатових яблук.

³ Ліва рука його під головою в мене, а права мене обнімає.

⁴ Я заклинаю вас, дочки єрусалимські, не будіть, не розбуджуйте моєї любої, покіль вона того не хоче.

⁵ Хто це, що сходить від пустині, на свого любого опершись? Під яблуню я збудив тебе; там тебе зачала твоя мати, там зачала та, що тебе породила.

⁶ Поклади мене печаттю на твоїм серці, печаттю на твою руку; любов бо, як смерть сильна; ревності люті, немов пекло. Стріли її - вогненні стріли, правдиве полум'я Господнє.

⁷ Водам великим любови не вгасити, ані рікам її не затопити. Якби хто за любов віддав скарби свого дому, зазнав би лиш погорди великої. Є в нас сестричка невеличка, грудей вона не має. Що нам робити з нашою сестрою, як придуть старости до неї?

⁹ Як вона - мур, збудуймо на ньому башту срібну. Як вона - двері, ми зробимо для них кедрові стулки.

¹⁰ Я - мур, і мої груди мов ті башти, тоді в його очах я була мов та, що знайшла спокій.

- ¹¹ Був у Соломона виноградник у Ваал-Гамоні. Він дав був сторожам той виноградник, і кожний мав принести за плоди з нього по тисячі срібних.
- ¹² Мій виноградник, що мені належить, перед очима в мене. Та тисяча для тебе, Соломоне, а двісті - сторожам його плоду.
- ¹³ О ти, що в садах живеш! Товариші уважно слухають твій голос. Дай же мені його почути!
- ¹⁴ Втікай, мій любий! Будь, як олениця або оленятко на горах бальзамових.

For other languages please go to **www.wordproject.org**